

Dosarul nr. 5r-235/2025
(4-25131383-32-5r-12092025)

HOTĂRÂRE **în numele Legii**

12 decembrie 2025

mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central

Instanța compusă din:

Președinte, judecător

Grefier

Cu participarea:

Contestatarului – Mîrza Vitalie

În absența:

Agentului constator IP Hîncești – Ștefănuță Virgiliu

Lilia Roic-Botezatu

Ursu Daniela

a examinat în ședință de judecată publică, contestația depusă de Mîrza Vitalie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 362506 din 14.08.2025 și a deciziei agentului constator din data de 14.08.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 238, alin.(3) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T :

La 12 septembrie 2025, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central a parvenit spre examinare conform competenței contestația depusă de Mîrza Vitalie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 362506 din 14.08.2025 și a deciziei agentului constator din data de 14.08.2025, adoptată de către agentul constator din cadrul IP Hîncești, Ștefănuță Virgiliu, cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art. 238, alin.(3) CC.

Conform fișei de repartizare a dosarului la 12 septembrie 2025, cauza a fost distribuită în mod automat aleatoriu judecătorului Lilia Roic-Botezatu, fiind primită spre examinare cu fixarea ședinței de judecată pentru 14 noiembrie 2025, ora 14:15.

În motivarea contestației depuse, contestatarul a invocat că, la 14 august 2025, conducând automobilul de model *****, cu nr. de înmatriculare *****, pe strada *****, a fost oprit de un echipaj de poliție. De către agentul constator i s-a imputat încălcarea pct. 11, lit.f) din Regulamentul circulației rutiere, reținând că ultimul nu ar fi acordat prioritate pietonilor la o trece nederijată.

Menționează contestatarul că la momentul traversării nu se afla nici un pieton la marginea carosabilului și niciunul nu manifesta intenția de a traversa, fapt confirmat inclusiv de martorul pasager, Rezmeriță Veronica. Circulația era una aglomerată, specifică orei de vârf, ceea ce impunea prudență sporită, iar oprirea vehiculului fără existența unui pieton ar fi generat risc suplimentar de accidente prin frânare bruscă și blocarea fluxului rutier.

Invocă contestatarul că depășirea termenului de contestare a avut loc dintr-un motiv serios și obiectiv și anume că în perioada imediat următoare aplicării sancțiunii ar fi prezentat simptome compatibile cu COVID-19, motiv din care s-a izolat voluntar, evitând contactele sociale, deplasările și interacțiunile cu instituțiile publice. Indică că nu a putut obține actul

medical confirmativ din motivul că medicul de familie se află în concediu, imediat ce va fi stabilită ședința de judecată, va prezenta actele confirmative.

Mai indică ultimul, că solicită suspendarea executării deciziei în vederea protejării drepturilor sale.

Astfel, solicită contestatarul, admiterea cererii de repunere în termen, suspendarea executării decizie de sancționare, admiterea cererii de audiere a martorului ocular, anularea procesului verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional intentat în privința sa.

La ședința de judecată din 14 noiembrie 2025, ora 14:15, agentul constatator al IP Hîncești, Ștefănuță Virgiliu, fiind citat legal, nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării, astfel instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa sa, în conformitate cu prevederile art. 455, alin.(2) Cod contravențional.

Contestatarul Mîrza Vitalie, în cadrul ședinței de judecată, a comunicat instanței că procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost întocmit în prezența sa, s-a îmbolnăvit și nu a fost în stare să se adreseze în judecată. S-a însănătoșit peste vre-o două săptămâni. Cazul a avut loc când a intrat la OTP Bank și s-a parcat pe marginea la bancă, după care a intrat pe banda unde merg mașinile și mergea foarte încet, iar la un moment dat s-a oprit pentru că nu putea merge, oprindu-se pe trecerea de pietoni, unde au început să traverseze pietonii. Poliția era pe cealaltă parte de drum și îi arăta cu mâna să deschidă geamul. I-a comunicat polițistului că nu este vinovat.

Martorul Rezmeriță Veronica, în ședința de judecată a declarat instanței că Mîrza Vitalie, este directorul firmei unde activează, fiind la acel moment pe bancheta din spate a mașinii ultimului. Au fost la OTP Bank, după care au ieșit de lângă bancă și mergeau, fiind ambuteiaj. Li s-a cedat de către alte mașini și mergeau pe prima bandă. S-au oprit mai multe mașini pe trecerea de pietoni, iar oamenii treceau printre mașini. Iar pentru asta polițistul i-a oprit, chiar dacă ei stăteau și nu au încălcat nimic, fapt care i-a indignat.

Studiind contestația înaintată în raport cu materialele cazului contravențional, instanța de judecată găsește contestația depusă peste termenul legal de depunere a contestației, din următoarele considerente:

Conform art.448 alin.(1) Cod contravențional „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447/1 alin.(8)”. Alin.(3) „persoana față de care a fost emisă decizia și care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât și la pronunțarea deciziei și nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii contravenționale sau a percepției despăgubirii materiale”. (4) Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza.

În speță, este cert că la 14 august 2025 agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și emis decizia de sancționare în privința lui Mîrza Vitalie prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) CC, și a fost aplicată

față de acesta sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1500 lei și cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 362506, din 14 august 2025, întocmit de agentul constatat al IP Hîncești, Ștefănuță Virgiliu, a constatat că la 14 august 2025, ora 09:00, în mun. Hîncești, str. Chișinăului, cet. Mîrza Vitalie, exploatând mijlocul de transport de model *****, cu n/î *****, nu a acordat prioritate legală pietonilor, pe trecerea pietonală, acțiunile sale fiind încadrate în baza art. 238, alin.(3) Cod contravențional – *”Neacordarea de prioritate legală pietonilor sau cicliștilor”*.

Respectiv prin decizia agentului constatat adoptată la data de 14 august 2025, lui Mîrza Vitalie, i s-a aplicat sancțiunea pentru săvârșirea faptei contravenționale, prevăzută de art. 238, alin.(3) Cod contravențional, amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit în prezența lui Mîrza Vitalie.

În conformitate cu dispoziția art.448 alin.(4) CC la 09 septembrie 2025 cet. Mîrza Vitalie, a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatat, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei emise asupra cazului contravențional.

Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Din dispoziția celor expuse supra, instanța constată că cet. Mîrza Vitalie a depus contestația nominalizată cu încălcarea termenului de depunere, ultimul având dreptul de a contesta decizia agentului constatat 15 zile, adică termenul limită fiind până la 29 august 2025, inclusiv.

Instanța reține că, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile, exercitarea dreptului de a formula contestație este condiționată de respectarea strictă a termenului procedural stabilit de legiuitor. Termenele procedurale au caracter imperativ, iar nerespectarea lor atrage sancțiunea decăderii părții din exercițiul dreptului procesual vizat, cu consecința imposibilității analizării în fond a contestației depuse peste termen.

Examinând materialele dosarului, instanța constată că termenul-limită pentru depunerea contestației a fost fixat pentru data de 29 august 2025. Contestatarul, însă, potrivit materialelor cauzei, a depus contestația la data de 09 septembrie 2025, depășind astfel cu un interval semnificativ termenul prevăzut de lege.

Pentru a înlătura orice dubiu privind calculul termenului, instanța observă că, chiar și admitând ideea conform căreia în interiorul termenului ar fi fost cuprinsă data de 27 august, zi declarată sărbătoare națională și, prin urmare, exclusă din calculul termenului, prelungirea termenului legal s-ar fi făcut potrivit regulilor generale stabilite de legislația procedurală, respectiv prin transferarea expirării termenului în prima zi lucrătoare următoare. În aceste circumstanțe, termenul final ar fi expirat cel târziu la 01 septembrie 2025, dată care reprezintă prima zi lucrătoare după perioada de sărbătoare și zile nelucrătoare.

Astfel, chiar și în scenariul cel mai favorabil contestatarului, contestația trebuia depusă la data de 01 septembrie 2025, iar nicidecum la 09 septembrie 2025, data la care aceasta a fost, în mod efectiv, înaintată autorității competente. Rezultă deci că depunerea contestației s-a realizat la un interval de opt zile după expirarea termenului maximal posibil.

În continuare, instanța analizează invocarea de către contestatar a imposibilității obiective de a depune contestația în termenul legal, motivată prin starea sa de boală, presupus a fi cauzată de infecția cu virusul COVID-19. Instanța reține că legiuitorul permite repunerea în termen doar

în situația în care partea demonstrează existența unei împiedicări temeinice, obiective și neimputabile, care a făcut imposibilă exercitarea dreptului procesual în interiorul termenului prevăzut de lege. Pentru a produce efecte juridice, această împiedicare trebuie să fie probată prin mijloace concludente și pertinente.

Or, în speță, contestatarul s-a limitat la afirmație verbală privind imposibilitatea depunerii contestației în termen, invocând o stare de boală. Totuși, acesta nu a anexat niciun act medical, fie la momentul depunerii contestației, fie ulterior, în cursul ședinței de judecată. Nici certificate medicale, nici alte înscrisuri justificative nu au fost depuse pentru a confirma starea de sănătate pretinsă și pentru a demonstra că aceasta a fost de natură să-l împiedice efectiv pe contestatar să acționeze în termenul procedural legal.

Instituția de drept procesual a repunerii în termen constituie beneficiul acordat de lege titularului unui drept procesual, care din motive temeinic justificate nu și-a putut exercita dreptul înăuntrul termenului imperativ, de a-și îndeplini acest drept și ulterior, fără ca instanța să-l decadă din exercițiul său, sau să aplice o altă sancțiune prevăzută de lege în caz de nerespectare a termenului.

Afirmațiile nesuținute probatoriu nu pot fundamenta o repunere în termen, aceasta reprezentând o instituție de excepție, limitativă și condiționată, care nu se poate întemeia pe simple prezumții sau declarații unilaterale ale părții. Instanța reiterează că sarcina probei revine contestatarului, iar în speță acesta nu și-a îndeplinit obligația procesuală de a prezenta dovezi concludente privind impedimentul invocat.

Prin urmare, instanța constată că cererea privind repunerea în termen a contestației este neîntemeiată, fiind lipsită de orice fundament probatoriu și neîndeplinind condițiile prevăzute de lege pentru admiterea unei astfel de solicitări. Faptul invocat, o presupusă îmbolnăvire, rămâne o simplă afirmație, neconfirmată prin niciun mijloc de probă, motiv pentru care nu poate fi luată în considerare în cadrul examinării prezentei cauze.

În consecință, instanța reține că depunerea contestației s-a făcut cu depășirea termenului imperativ stabilit de legiuitor, iar cererea de repunere în termen, fiind nejustificată și neprobata, urmează a fi respinsă. Rezultă astfel incidența sancțiunii decăderii din dreptul de a formula contestație, instanța fiind obligată să țină cont de efectele juridice ale nerespectării termenului procedural.

În susținerea concluziei privind caracterul tardiv al contestației, instanța are în vedere și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a consacrat importanța respectării termenelor procedurale ca element esențial al securității raporturilor juridice și al bunei administrări a justiției. Astfel, Curtea a statuat încă din cauza *Perez de Rada Cavanilles c. Spaniei* că termenele de exercitare a căilor de atac sunt instituite pentru a conferi certitudine procedurilor judiciare, iar nerespectarea lor justifică în mod legitim respingerea cererilor depuse peste termen, această exigentă nefiind contrară art. 6 CEDO, atâta timp cât partea avea posibilitatea reală de a acționa în intervalul prevăzut de lege.

Aceeași linie jurisprudențială a fost reiterată și în cauza *Miragall Escolano și alții c. Spaniei*, Curtea subliniind că reglementările privitoare la termenele procedurale se aplică în mod egal tuturor justițiabililor și că instanțele naționale pot respinge cererile formulate tardiv fără a încălca dreptul de acces la instanță.

În același spirit, Curtea a evidențiat, inclusiv în cauze precum *Frydlender c. Franței*, obligația părților de a manifesta o diligență procedurală adecvată și de a acționa în termenul stabilit, lipsa de diligență neputând fi suplinită ulterior prin invocarea unor motive generale sau nedovedite.

Prin urmare, jurisprudența CtEDO confirmă că respectarea termenelor procedurale constituie o condiție esențială pentru exercitarea valabilă a dreptului de acces la instanță, iar depunerea tardivă a unei contestații, în lipsa unor justificări temeinice și probate, nu poate obliga instanța să repună partea în termen.

În concluzie, instanța reține că contestația înaintată, a fost depusă în-afara termenului procedural stabilit de legiuitor și în acest sens de impune respingerea contestației înaintată ca depusă peste termen.

În temeiul celor elucidate și conducându-se de prevederile art. art. 443, 460, 461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge cererea de repunere în termen a contestației depusă de Mîrza Vitalie.

Se respinge contestația depusă de Mîrza Vitalie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 362506 din 14.08.2025 și a deciziei agentului constator din data de 14.08.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 238, alin.(3) Cod contravențional – ca fiind depusă peste termenul legal de depunere a contestației.

Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 362506 din 14.08.2025 și decizia agentului constator din data de 14.08.2025, de aplicare a sancțiunii cu amendă în mărime de 30 u.c., echivalentul sumei de 1 500 lei și a 5 (cinci) puncte de penalizare, prin care Mîrza Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 238, alin.(3) Cod contravențional, se mențin integral fără modificări.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești.

Președintele ședinței,

Judecător

/semnat/

Lilia Roic-Botezatu

Copia corespunde originalului,

Judecător

Lilia Roic-Botezatu